

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/161/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010650
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010650.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 2. júna 2023, č. k. 28PP/24/2023-36, na neverejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušuje.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Leopoldov, na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24.02.2020, sp. zn. 34T/3/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 24.09.2020, sp. zn. 5To/32/2020, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 2. júna 2023, č. k. 28PP/24/2023-36, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) odsúdeného A. B., (ďalej len odsúdený) podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2020, sp. zn. 34T/3/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) z 24. septembra 2020, sp. zn. 5To/32/2020. Súčasne mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky a podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu nariadil probačný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok a ustanovil mu primerané povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. e), písm. k) Tr. zák. spočívajúce v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

2. Okresný súd vyhodnotil žiadosť odsúdeného ako dôvodnú. Ohľadne formálnej podmienky skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody. Splnenie prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu, okresný súd skonštatoval na základe záverov plynúcich z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, keďže vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. V prípade odsúdeného bola podľa názoru okresného súdu splnená aj druhá materiálna podmienka, a to dôvodné očakávanie vedenia riadneho života na slobode. Odsúdený bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, z toho až 4-krát za rovnakú trestnú činnosť, a to opakovane pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák.

3. Okresný súd ďalej dôvodil, že v prípade odsúdeného neboli verifikované žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že u odsúdeného by bolo riziko recidívy príliš veľké. Odsúdený je výkonom trestu odňatia slobody dostatočným spôsobom poučený, aby sa páchaniu trestnej činnosti v ďalšom živote vyvaroval. Vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, za ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, bol okresný súd toho názoru, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné i mimo pobytu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Okresný súd pri rozhodovaní

zohľadnil aj záujem dieťaťa odsúdeného, nakoľko v danom prípade je oveľa dôležitejšie, aby odsúdený plnil svoju vyživovaciu povinnosť, ako to, aby bolo učinené zadosť preventívnej aj generálnej funkcii trestu. Okresný súd však bol tiež toho názoru, že vo vzťahu k osobe odsúdeného je potrebné pristupovať, pokiaľ ide o jeho pobyt na slobode, s väčšou opatrnosťou, ktorá sa prejavila v určení skúšobnej doby vo výmere 3 roky a v nariadení probačného dohľadu vo výmere 1 rok, a tiež v ustanovení primeraných povinností spočívajúcich v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa okresného súdu probačný dohľad a uložené povinnosti minimalizujú prípadnú recidívu konania odsúdeného, no zároveň vhodným spôsobom motivujú odsúdeného, aby sa aktívne podieľal na odstránení následkov svojho protiprávneho konania (t. j. aby sa spolupodieľal na starostlivosti o vlastné dieťa platením výživného), pričom nedodržanie stanovených podmienok jeho podmiennečného prepustenia určených okresným súdom môže viesť k tomu, že odsúdený vykoná aj zvyšok trestu odňatia slobody.

4. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa odsúdený vzdal práva na podanie sťažnosti, no prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátor) zahlásil sťažnosť.

5. Podanú sťažnosť prokurátor odôvodnil písomným podaním, doručeným okresnému súdu 4. júla 2023.

5.1. V sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne z dôvodu nenaplnenia všetkých zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. U odsúdeného síce možno konštatovať splnenie tzv. prvej materiálnej podmienky (t. j. že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie), avšak so závermi okresného súdu ohľadom tzv. druhej materiálnej podmienky (t. j. že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život) sa nestotožnil.

5.2. Pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky vystupuje do popredia predovšetkým trestná minulosť odsúdeného, ktorá umožňuje reflektovať, aký bol vplyv jednotlivých odsúdení na ďalší spôsob života odsúdeného. Prokurátor dal do pozornosti skutočnosť, že osoba odsúdeného bola doposiaľ päťkrát súdne trestaná. Z popisu trestnej činnosti odsúdeného, za páchanie ktorej bol právoplatne odsúdený, možno ustáliť, že bol uznaný za vinného trestným rozkazom okresného súdu z 13. decembra 2006, sp. zn. 30T/82/06, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (za čo mu bol uložený peňažný trest 16 000,- Sk, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace), trestným rozkazom okresného súdu z 9. februára 2011, sp. zn. 7T/95/2010, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. (za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 2 roky), pričom 14. marca 2013 mu bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol uznaný za vinného trestným rozkazom okresného súdu z 18. septembra 2012, sp. zn. 4T 54/2012, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (za čo mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok), rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2015, sp. zn. 30T/17/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (za čo mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky) a rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2020, sp. zn. 34T/3/18 v spojení s uznesením krajského súdu z 24. septembra 2020, sp. zn. 5To 32120 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (za čo mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky). V tomto smere prokurátor poukázal na chronológiu trestnej činnosti odsúdeného, ako i na skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti už podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (vo veci odsúdenia trestným rozkazom okresného súdu z 9. februára 2011, sp. zn. 7T 95/2010), napriek tomu pokračoval v páchaní totožnej trestnej činnosti, pričom na odradenie odsúdeného od ďalšieho páchania trestnej činnosti nestačili ani opakovane uložené nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Odsúdený bol až v štyroch prípadoch odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, a teda ide o špeciálneho recidivistu. Nepodmiennečný trest odňatia slobody mu bol ukladaný opakovane, a to celkom 3 krát (vrátane aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody) a jedenkrát prišlo k nariadeniu výkonu trestu v prípade podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody, čo zásadným spôsobom spochybňuje tvrdenia odsúdeného o zmene spôsobu života.

5.3. Spôsob správania sa odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody vypovedá primárne o jeho schopnostiach prispôbiť sa podmienkam výkonu trestu a nijako nesvedčí o tom, že je možné od neho s odkazom na predchádzajúce odsúdenia očakávať vedenie riadneho života. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti je možné prisvedčiť tomu, že záujem spoločnosti je primárne na riadnom plnení vyživovacej povinnosti zo strany odsúdeného, avšak skutočnosť, že si odsúdený svoju vyživovaciu povinnosť neplnil dlhodobo a na jeho nápravu nestačili ani opakované výkony nepodmiennečného trestu odňatia slobody, nevytvára priestor na dostatočnú záruku toho, že je možné od neho očakávať vedenie riadneho života. Je neopomenuteľné, že odsúdený v kontexte § 66 ods.

2 Tr. zák. vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Dokazovaním neboli zistené také skutočnosti, ktoré by s dostatočnou úrovňou kvality a na dostatočne objektívnom podklade, umožňovali formulovať racionálnu prognózu, že odsúdený bude viesť v prípade podmieneného prepustenia na slobode riadny život.

6. S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu, a aby rozhodol vo veci sám tak, že žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietne.

7. Odsúdený sa k sťažnostným námietkam prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Kupku (ďalej len obhajca) písomným podaním doručeným okresnému súdu 8. augusta 2023.

7.1. Obhajca vo vyjadrení skonštatoval, že napadnuté uznesenie je vecne správne, s riadnym konzistentným a presvedčivým odôvodnením, poskytujúcim spoľahlivý podklad pre výrok napadnutého uznesenia. Uviedol, že odsúdený plní riadne vyživovaciu povinnosť, že už len z tejto skutočnosti sa dá očakávať, že bude pokračovať v riadnej výžive aj po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky okresný súd správne nepostupoval len formalisticky, ale nepochybne vychádzal z účelu zákona, keď správne zohľadnil aj záujem maloletého dieťaťa, keď bol toho názoru, že v danom prípade je oveľa dôležitejšie, aby odsúdený plnil vyživovaciu povinnosť, ako to, aby bolo učené zadosť preventívnej aj generálnej funkcii trestu.

7.2. Obhajca ďalej vo vyjadrení uviedol, že je nepochybné, že v rámci výkonu trestu odňatia slobody musí byť zárobok odsúdeného nepomerne nižší, ako sú jeho schopnosti a možnosti, ktoré však môže naplno využiť až po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd sa tiež vysporiadal s charakterom spáchanej trestnej činnosti a jej opakovaním, keď určil primeranú dĺžku skúšobnej doby, nariadil probačný dohľad, ustanovil primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, čo minimalizuje prípadnú recidívu konania a vhodným spôsobom motivuje odsúdeného, aby sa podieľal na odstránení následkov protiprávneho konania. Takýto postup okresného súdu u odsúdeného poskytuje vo významnej miere záruku, na základe ktorej sa dá dôvodne predpokladať, že bude viesť riadny život a výrazne znižuje riziko recidívy.

7.3. V konečnom návrhu potom obhajca žiadal, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

8. Okresný súd predložil spisový materiál krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti prokurátora 4. septembra 2023.

9. Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

10. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal prokurátor sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - prokurátor a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že sťažnosť prokurátora je v celom rozsahu dôvodná.

11. Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd zistil, že odsúdený bol na verejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas predvolaný, verejného zasadnutia sa zúčastnil, teda mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, či vykonaným dôkazom. Zároveň okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

12. Okresný súd však na základe takto riadne vykonaného dokazovania dospel k záveru, ktorý krajský súd nepovažuje za správny a zákonný.

13. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

14. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, keď 9. marca 2023 vykonal jednu polovicu z nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva a ktorý mu bol uložený rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2020, sp. zn. 34T/3/2018, v spojení s uznesením krajského súdu z 24. septembra 2020, sp. zn. 5To/32/2020, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

15. Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, krajský súd konštatuje, že aj tu okresný súd správne s poukazom na obsah hodnotenia riaditeľa ústavu ustálil, že odsúdený túto podmienku splnil. Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, získal dve disciplinárne odmeny, ani raz nebol disciplinárne potrestaný. Pracovné návyky má osvojené, vyživovaciu si plní, stanovené ciele programu zaobchádzania priebežne taktiež plní.

16. Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. A pokiaľ ide o túto druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil so sťažnostnými námietkami prokurátora o jej nesplnení, nakoľko od odsúdeného vzhľadom na jeho osobu a kriminálnu minulosť nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

17. Na úvod je potrebné poukázať na to, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, daný postup je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Očakávania správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení vyvodzuje iba predpoklady a očakávania, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného prizerať na skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodiť príslušné závery z

hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia.

18. Vo vzťahu k osobe odsúdeného krajský súd z odpisu registra trestov zistil nasledovné:

trestným rozkazom okresného súdu z 13. decembra 2006, sp. zn. 30T/82/06, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest 16 000,- Sk a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace,

trestným rozkazom okresného súdu z 9. februára 2011, sp. zn. 7T/95/2010, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 2 roky a obmedzenie uhradiť dlh, avšak 14. marca 2013 mu bol nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený 20. decembra 2013 Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 1Pp/183/2013 so skúšobnou dobou 18 mesiacov, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil,

trestným rozkazom okresného súdu z 18. septembra 2012, sp. zn. 4T 54/2012, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, z ktorého bol podmiennečne prepustený 20. decembra 2023 Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 1Pp/183/2013 so skúšobnou dobou 18 mesiacov, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil,

rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2015, sp. zn. 30T/17/2014, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý vykonal 20. februára 2019,

rozsudkom okresného súdu z 24. februára 2020, sp. zn. 34T/3/18 v spojení s uznesením krajského súdu z 24. septembra 2020, sp. zn. 5To 32120, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý aktuálne vykonáva.

19. Odsúdený bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, vo vzťahu k trestnému činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. ide dokonca o špeciálneho recidivistu. Odsúdenému v minulosti bola daná šanca aj v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, túto však nevyužil a naďalej sa dopúšťal trestnej činnosti. Vzhľadom na počet odsúdení a dosiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody u neho možno bez pochyb skonštatovať, že vykonané tresty na neho nemali požadovaný vplyv, resp. nemali očakávaný prevýchovný účinok. V očiach objektívneho pozorovateľa tak niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že práve aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody by taký účinok mohol mať.

20. Inak vyjadrené, záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života podľa názoru krajského súdu naďalej neumožňuje objektívnemu pozorovateľovi v súčasnosti prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, teda prognózu vedenia života v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Nie je možné racionálne prezumovať, že u odsúdeného bol doterajším výkonom trestu, ktorým preukázal polepšenie, už v súčasnosti naplnený účel trestu. Uvedené je totiž negované očividným sklonom odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, ktorej sa dosiaľ dopustil už 5-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedli ani doposiaľ vykonané tresty, čo nasvedčuje tomu, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal potrebné ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Aktuálne preto v jeho prípade podľa názoru krajského súdu naďalej prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti, i keď menšej závažnosti (prečin).

21. Nejde pritom o situáciu, že by návrh na podmiennečné prepustenie odsúdeného bol zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti odsúdeného. Krajský súd totiž predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na jeho správanie počas jeho pobytu vo väzení. Ďalej zohľadnil aj to, že odsúdený je špeciálny recidivista vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a tiež to, že okolnosti, ktoré k spáchaniu trestného činu odsúdeného viedli, sa doterajším výkonom trestu neeliminovali. Na prezentovaných záveroch nie je spôsobilý podľa názoru krajského súdu nič zmeniť ani odsúdeným prízvukovaný prísľub budúceho zamestnania v ŽOS Trnava, keďže odsúdený v minulosti u tohto zamestnávateľa už riadne pracoval, no napriek tomu si vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom úmyselne neplnil.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.